

Riksdagens protokoll

2012/13:51

Tisdagen den 15 januari

Kl. 13.00 – 13.50

Protokoll
2012/13:51

1 § Avsägelser

Förste vice talmannen meddelade
att *Ulf Nilsson* (FP) avsagt sig uppdragen som ledamot i socialförsäkringsutskottet och som suppleant i utbildningsutskottet,
att *Christer Nylander* (FP) avsagt sig uppdraget som ledamot i kulturutskottet och
att *Hans Backman* (FP) avsagt sig uppdraget som ledamot i arbetsmarknadsutskottet.

Kammaren biföll dessa avsägelser.

2 § Anmälan om kompletteringsval

Förste vice talmannen meddelade att Folkpartiet liberalernas riksdagsgrupp på grund av uppkomna vakanser anmält Hans Backman som ledamot i socialförsäkringsutskottet, Ulf Nilsson som ledamot i kulturutskottet samt Christer Nylander som ledamot i arbetsmarknadsutskottet och som suppleant i utbildningsutskottet.

Förste vice talmannen meddelade att Socialdemokraternas riksdagsgrupp på grund av uppkommen vakans anmält Meeri Wasberg som suppleant i EU-nämnden.

Förste vice talmannen förklarade valda till

ledamot i socialförsäkringsutskottet
Hans Backman (FP)

ledamot i kulturutskottet
Ulf Nilsson (FP)

ledamot i arbetsmarknadsutskottet
Christer Nylander (FP)

suppleant i utbildningsutskottet
Christer Nylander (FP)

3 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2012/13:FPM44 Meddelande om brottsbekämpande informationsutbyte inom EU KOM(2012) 735 till justitieutskottet

4 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2012/13:175

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:175 Statsbudgeten som verktyg för att minska ekonomiska klyftor mellan kvinnor och män
av Per Bolund (MP)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 29 januari 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 10 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2012/13:181

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:181 Egenvärde av jobbskatteavdrag
av Lennart Axelsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 29 januari 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 10 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:185 Sveriges förlorade tillväxtförmåga
av Pia Nilsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 29 januari 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 10 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2012/13:186

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:186 Regeringens bedömningar i budgeten
av Pia Nilsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 29 januari 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 10 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2012/13:189

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:189 Finansdepartementet och utanförskapet
av Peter Persson (S)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 15 februari 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 10 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:190 Riksrevisionens granskning av budgetpropositionen

av Bo Bernhardsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 15 februari 2013.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor och sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 10 januari 2013

Finansdepartementet

Anders Borg (M)

Enligt uppdrag

Rikard Jermsten

Expeditions- och rättschef

5 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Propositioner

2012/13:55 till miljö- och jordbruksutskottet

2012/13:56 och 57 till skatteutskottet

2012/13:61 till civilutskottet

2012/13:63 till arbetsmarknadsutskottet

Skrivelser

2012/13:51 och 52 till kulturutskottet

2012/13:59 till försvarsutskottet

2012/13:60 till trafikutskottet

EU-dokument

KOM(2012) 744 till civilutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 6 mars.*

KOM(2012) 772 till trafikutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 15 februari.*

KOM(2012) 776 till trafikutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 11 mars.*

KOM(2012) 788 till socialutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 4 mars.*

Föredrogs och bordlades åter
Konstitutionsutskottets betänkanden 2012/13:KU8 och KU13
Civilutskottets betänkande 2012/13:CU4

7 § Svar på interpellation 2012/13:171 om inmatningstariffer som klimatstöd till fattiga länder

*Svar på
interpellationer*

Anf. 1 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M):

Fru talman! Gott nytt arbetsår! Helena Leander har frågat mig om jag är beredd att bidra till att stödja ett pilotprojekt för inmatningstariffer i ett utvecklingsland.

Som Helena Leander säkert känner till har vi i Sverige valt att använda oss av elcertifikat för förnybar elproduktion i stället för inmatningstariffer. Vårt marknadsbaserade energisystem har nu funnits i snart tio år och bedöms leverera energi till rimliga kostnader för konsumenter. Kostnaderna är avsevärt lägre i Sverige än i andra EU-länder som använder system för inmatningstariffer.

Regeringen ser mot bakgrund av vunna erfarenheter stora fördelar med ett marknadsbaserat stödsystem som det svenska, också vad gäller långsiktighet och förutsägbarhet för investerare. Länder har här olika utgångspunkter, vilket påverkar val av stödsystem.

Sverige arbetar redan i dag med att bistå utvecklingsländer med att utveckla effektiva marknadsbaserade system inom energiområdet, vilket är viktigt för att möjliggöra hållbara energiinvesteringar i fattiga länder men också för att minska de globala utsläppen av växthusgaser.

Genom multilaterala kanaler har Sverige bland annat bidragit med 50 miljoner kronor till Världsbankens fond ”Program för Market Readiness”. Fonden syftar till att utveckla marknadsbaserade styrmedel för att minska utsläpp av växthusgaser och främjar därmed en långsiktig omställning av utvecklingsländers energisystem. Sverige bidrog också nyligen med 170 miljoner kronor till ett program för förnybar energi i låginkomstländer, Scaling up Renewable Energy Program, genom Världsbankens klimatinvesteringsfonder.

Inom ramen för vårt bilaterala utvecklingssamarbete ger Sverige stöd till utveckling av olika energisystem och program utifrån utvecklingsländers egna prioriteringar. Syftet är att minska energiproduktionens negativa miljöpåverkan och samtidigt öka tillgängligheten till hållbar energi, särskilt för fattiga människor.

Sveriges stöd fokuserar på kapacitetsutveckling för utveckling och uppbyggnad av hållbara energisystem, energieffektivisering och ny teknik. Svenskt stöd omfattar också reformering av institutioner inom energisektorn, exempelvis i Zambia, Tanzania och Moçambique.

Den typ av pilotprojekt som Helena Leander efterlyser, det vill säga utveckling av system för inmatningstariffer, stöder Sverige redan i dag inom ramen för vårt bilaterala samarbete med Moldavien. Det svenska stödet finansierar dock inte själva subventionen. I linje med den svenska inriktningen på kapacitetsutveckling fokuserar Sveriges stöd i stället på institutionsuppbyggnad och framtagande av regelverk, vilket är centralt

för att energisystem, i detta fall baserat på inmatningstariffer, ska kunna fungera effektivt.

Sveriges bilaterala utvecklingssamarbete inom energi förväntas också framgent fokusera på kapacitetsutveckling och institutionsuppbyggnad utifrån respektive lands prioriteringar och nationella energistrategier, där förnybara energiformer utgör en ökande andel. Vad gäller styrmedel kommer erfarenheter från utveckling och införande av systemet med inmatningstariffer i Moldavien att vara värdefulla.

Anf. 2 HELENA LEANDER (MP):

Fru talman! Tack, biståndsministern, för svaret! Det är roligt att höra om de positiva projekt som Sverige bidrar till.

Den här interpellationen skrevs före jul – det kanske känns avlägset nu – mitt under klimattoppmötet i Doha. Jag satt här på min kammare och var väldigt frustrerad över att se hur långsamt det gick att komma framåt i en av mänsklighetens absoluta ödesfrågor.

En sak som har framhållits som ett problem i förhandlingarna är den misstro som finns mellan rika och fattiga länder. Många fattiga länder hävdar med fog att rika länder inte tar sitt ansvar. Man har ett ansvar. Vi som har släppt ut så mycket och vi som har skapat så mycket av problemen och samtidigt har resurser att göra någonting åt det tar inte vårt ansvar fullt ut genom att både minska våra utsläpp här och ge stöd till fattiga länder så att de kan minska sina utsläpp på ett sätt som inte hindrar dem att växa. Vi vill kunna se en ekonomisk utveckling i fattiga länder men på ett mer klimatsmart sätt än när det gäller hur vi en gång utvecklade oss.

Det är här inmatningstarifferna kommer in i bilden. Det skulle kunna vara ett sätt att kanalisera resurser från rika länder som Sverige, som har ett ansvar för att stödja fattiga länder. Jag tänker kanske inte i första hand på Moldavien. Jag kanske till och med tänker mer på ännu fattigare länder som behöver resurser för att kunna få ren förnybar energi som kan utveckla deras samhällen, så att de kan resa sig ur fattigdom men på ett mindre klimatstörande sätt.

Det är bra att vi har det här projektet med Moldavien. Det kände jag inte till, men det var roligt att få höra om det. Kanske skulle man kunna sprida det också till riktigt fattiga utvecklingsländer. Man skulle kunna gå vidare i de dialoger som finns med samarbetsländer för att sprida kunskap och sprida, precis som ministern är inne på, det här med kapacitetsuppbyggnad, institutionsuppbyggnad och så vidare för att det här skulle kunna bli en bra mekanism för att överföra resurser från nord till syd och utveckla ren energi.

Det jag känner mig lite bekymrad över är att vi ser en nedskärning av det svenska klimatbiståndet. Till att börja med tog man egentligen bara gamla biståndspengar och gjorde om till klimatbistånd, trots att vi har lovat att vi ska ha additionella medel utöver det vanliga biståndet, som ju fortfarande behövs. Nu har man dessutom minskat satsningarna på de särskilda klimatfonderna.

Vi har ju lovat att vi i de rika länderna ska bidra till FN:s gröna fond, 100 miljarder till 2020, som ska kunna bidra till både anpassningsåtgärder och utsläppsminskningar i fattiga länder.

Än så länge är den här fonden mest ett tomt skal som behöver fyllas med innehåll, fyllas med pengar som kan gå till bland annat inmatningstariffer.

Jag undrar egentligen hur det känns för bistandsministern att få se det här klimatbiståndet nedskuret. Är inte det någonting som vi behöver satsa mer på, resurser utöver biståndspengarna, för att kunna stödja angelägna projekt, som till exempel inmatningstariffer i fattiga länder?

Anf. 3 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M):

Fru talman! Tack, Helena Leander, för interpellationen, som handlar om inmatningstariffer eller inte och hur vi ska jobba med lösningar när det gäller hur utvecklingsländerna ska hantera sina energisystem!

Jag hoppas att det i mitt svar framgår att vi i regeringen, utifrån vårt utvecklingssamarbete, har valt att ha en öppen syn. Vi har tittat mycket på hur utvecklingsländerna själva vill ha det. Vi är stora bilaterala givare till Moldavien, och vi har varit med och stött deras kapacitetsuppbyggnad för att kunna hantera just ett system med inmatningstariffer. Sverige självt har däremot valt ett kanske mer marknadsbaserat lösningssystem utifrån elcertifikat, där vi tycker att vi i dag har skapat mer av neutralitet och effektivitet.

Jag är personligen rätt orolig om man liksom går in och bestämmer sig i förväg för att just så här ska vi göra när vi jobbar med utvecklingsländerna. De måste ju själva vara med och designa hur de vill ha det, och jag tror också att det ibland är svårt att sluta med ett subventionssystem när man har infört det.

Fru talman! Helena Leander passade även på att ta upp en del andra saker som delvis berörs i interpellationen och som handlar om vad Sverige gör med sitt klimatbistånd. Jag svarar gärna på det också eftersom det nu kom upp.

När vi står inför hur vi ska hantera kommande utmaningar för att kunna möta fattigdomen i världen och leva upp till våra löften, men också, tycker jag, verkligen spurta mot millenniemålen, har regeringen i den här budgeten trots detta valt att fortsätta med den särskilda satsning vi hade på klimatbistånd för att öka kunskapen och få fler länder att göra som Sverige.

Därför har vi valt att fortsätta med den så kallade klimatsatsningen i biståndet, men framför allt har vi sett till att leva upp till fattigdomsperspektivet och mäta oss mot millenniemål 4, 5 och 7 som är de mål som kanske mest ligger efter. Kvinnors och barns sårbarhet måste lyftas upp. Millenniemål 7, som handlar om vatten och sanitet och kan kopplas till just klimatutmaningarna, blir då fokuserat i det budgetreformutrymme som vi hade när vi gjorde budgeten i höstas.

När det gäller nya, additionella medel tycker jag att det är viktigt att poängtera att Sverige är en stor biståndsgivare som ger högt över målet på 0,7 procent av bni. I debatten om nya, additionella medel tycker jag därför att Miljöpartiet måste bestämma sig lite grann. Man kan nämligen inte både kritisera oss för att vi inom ramen för detta har lagt in klimatsatsningar, och sedan, när vi börjar ändra på de klimatsatsningarna, samtidigt kritisera oss för att vi även då gör fel.

Prot. 2012/13:51
15 januari

*Svar på
interpellationer*

Man får bestämma sig för om man vill ha klimatsatsning inom ramen för biståndet eller inte, och i så fall inte vara lika oroliga över att vi nu har gjort en liten minskning av den satsning som vi har haft sedan 2008.

Anf. 4 HELENA LEANDER (MP):

Fru talman! Jag börjar i slutet: Det är inte så att Miljöpartiet inte vill ha klimatsatsningar. Problemet är att de tas av biståndsmedel. Egentligen skulle de satsningarna behöva vara utöver det bistånd vi redan har, eftersom behovet av fattigdomsbekämpning, demokratiutveckling och så vidare är nog så viktigt. Därför behöver vi, vilket vi också har lovat inom FN, göra satsningar därutöver för anpassning och klimatminskningar i syd.

Att ta pengar av det vanliga biståndet till klimatsatsningar, givet att man nu har valt att göra det, innebär att man hamnar i en mycket svårare situation. Om man minskar den öronmärkning som går till klimatinsatser måste man nämligen göra avvägningen om det är bra eller dåligt. För fattiga människor är ju den krassa verkligheten att klimatet bidrar till fattigdom. Klimatförändringarna är här redan nu och bidrar till att fattiga människor blir mer sårbara, och därför är det bekymmersamt när klimatinsatserna minskar. Dessa insatser skulle behöva vara utöver det vanliga biståndet, för båda behövs. Det är lite grann vår linje.

Vad gäller inmatningstarifferna handlar diskussionen här och nu inte om vad vi ska göra i Sverige, utan jag tror, precis som Gunilla Carlsson, att det kan behöva se lite olika ut i olika länder. Det är väldigt viktigt att man lyssnar på vilka intressen som finns i mottagarländerna. Här finns de som redan nu lyfter fram inmatningstariffer som ett verktyg som skulle kunna vara värdefullt att jobba med. Då kan det vara positivt om Sverige kan bidra till sådana projekt som man uppenbarligen nu gör i Moldavien och också göra det i fler länder. Vi har ju ett ansvar för att stödja utvecklingen av ren energi i fattiga länder.

Jag hörde att biståndsministern var orolig för att de här subventionerna kan vara svåra att bli av med. Men någonting man brukar lyfta fram som en fördel med inmatningstarifferna är att eftersom subventionen egentligen är mellanskillnaden mellan vad det kostar att producera elen förnybart och vad man tror att fattiga människor rimligen kan betala, brukar kostnaderna gå ned i takt med att den förnybara energin blir vanligare. Så är utvecklingen, vilket är väldigt glädjande. Genom att ha en subvention som får i gång tekniken kan man alltså se hur kostnaderna successivt sjunker, och subventionen kan därmed fasas ut. Därför tror jag att det skulle kunna vara en bra modell, även om man givetvis måste lyssna på vilka intressen som finns i de länder vi samarbetar med.

Tror biståndsministern att det här skulle kunna vara någonting att lyfta in i fler länder? Jag tänker mig att biståndsministern är ute och reser och samtar mycket. Hör biståndsministern om det finns några sådana diskussioner och önskemål där Sverige kunde vara mer drivande, eller handlar det nu framför allt om att vi måste se till att leverera de pengar vi lovat till gröna fonder med mera så att pengarna finns, oavsett hur man sedan väljer att använda dem?

Anf. 5 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M):

Fru talman! Jag tackar för det som Helena Leander säger givet att vi bör lyssna och i dagsläget kanske se ett antal olika ingångar när det gäller att hantera den stora frågan om hur utvecklingsländerna ska få tillräcklig tillgång till energi för att kunna ta sig själva ur fattigdom.

Jag skulle vilja säga att det här är en nyckelfråga, inte bara för livsmedelsproduktion och annat där det behövs mer energi för att komma till rätta med livsmedelsosäkerheten i världen. För att få ekonomisk tillväxt och utveckling måste vi också se till de ökade energibehoven och samtidigt inse att det inte kan ske på bekostnad av alltför stor ökning av växthusgasutsläpp.

Väldigt mycket av vårt utvecklingssamarbete går genom multilaterala kanaler och Världsbanken som ju talar mycket också med finansministrar som är medvetna om det här. Därmed kan man också arbeta med att hitta hållbara marknadslösningar som gör att det långsiktigt inte skapas obalanser. Man måste hitta både incitament och förmåga att sätta rätt pris på miljön genom att arbeta med sådana exempel som jag gav från det samarbete som vi har inom ramen för Världsbanken, där naturligtvis också utvecklingsländernas egna erfarenheter och förutsättningar lyfts in.

Vad de sedan själva väljer för system för att hantera detta nationellt eller gärna i grupper av länder i regioner har vi en viss öppenhet för, just eftersom vi tycker att det är så viktigt att vi inte kommer med en enda lösning.

Därför är det intressant att vi har den här interpellationen som diskuterar behovet av att på rätt sätt prissätta och introducera ökade energivolymer också till utvecklingsländerna. En hel del av samarbetet sker i multilaterala kanaler, och jag tror också att det är det mest effektiva sättet att kunna få förändringar till stånd i storleksordningar. Vi har god erfarenhet av att samverka i multilaterala kanaler, men naturligtvis också tillsammans med utvecklingsländerna, både för att ställa resurser till förfogande för deras behov av mer energi och för att se till att vi får förändrade beteenden.

Här, fru talman, handlar det också rätt så mycket om att internt kunna göra rätt prissättningar. Ofta är det ju så att de fattigaste har absolut sämst tillgång till energi, vilken dessutom kanske är direkt hälsovådlig för dem. De har därför mest att tjäna på att man får bättre lösningar långsiktigt. Många gånger handlar det också om att oreglerade marknader som inte fungerar på ett transparent sätt gör att de med de största energibehoven och den kanske hälsovådligaste situationen får betala allra mest.

Utifrån dessa fattiga människors perspektiv drivs de här diskussionerna för att kunna hantera de stora och komplexa frågorna om vilka marknadslösningar man ska ha för att kunna få rätt pris på energi och hur denna energiproduktion ska ske.

Anf. 6 HELENA LEANDER (MP):

Fru talman! Jag håller med biståndsministern om att prissättningen av miljöaspekterna är en nyckelfråga.

Här i Sverige brukar jag tala mig varm för att vi inte kan ha en situation där man subventionerar miljöförstöring, eftersom det helt enkelt leder till en övermiljöförstöring. Ser man däremot till fattiga människors situation, om vi pratar om ett riktigt fattigt land där man inte ens har tillgång

Prot. 2012/13:51

15 januari

Svar på
interpellationer

till grundläggande energi, kan det vara problematiskt att smälla på en miljömässigt fullt rimlig koldioxidskatt. Därför behöver man kompletterande styrmedel som till exempel de här inmatningstarifferna som fortfarande ger fattiga människor möjligheten till en tryggad och hållbar energiförsörjning.

Jag är ändå glad att höra att bistandsministern har en positiv ingång i den här diskussionen. Jag är också glad att höra att det finns en tro på de multilaterala samarbetena, och jag hoppas verkligen att Sverige ska leva upp till sina åtaganden och betala in pengar till FN:s gröna fond som skulle kunna vara ett forum för att kanalisera sådana här resurser. Jag vill därför önska bistandsministern all lycka i förhandlingarna med finansministern om detta.

Anf. 7 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M):

Fru talman! Tack för interpellationen och för debatten!

Vad gäller FN:s gröna fond vill jag slutligen säga att man ännu inte kan kanalisera pengar via den, men naturligtvis kommer vi att överpröva om detta är en bra kanal. Vi har ju bidragit till uppstarten av den gröna fonden därför att vi ser att detta är någonting där också utvecklingsländerna har ett starkt intresse och ett ägarskap.

I fråga om de åtaganden som Sverige redan har gjort hoppas jag att vi gemensamt kan vara stolta över att Sverige vad gäller snabbstartsfinansiering, för att just göra någonting i enlighet med de löften som vi har gett, under 2010–2012 har levererat 8 miljarder svenska kronor. Det innebär att vi stod för 11 procent av EU:s samlade snabbstartsfinansiering på det här området. Det är någonting som jag tycker att alla här i riksdagen ska vara stolta över och medvetna om.

Överläggningen var härmed avslutad.

8 § Svar på interpellation 2012/13:178 om samhällsomfattande posttjänst

Anf. 8 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Gunilla Svantorp har frågat mig vilka åtgärder jag avser att vidta för att även boende på landsbygden ska få tillgång till rimlig postservice.

Riksdagen har genom den nya postlagen från 2010 (2010:1045) slagit fast att kraven på den samhällsomfattande posttjänsten ska bibehållas på samma nivå som tidigare. Från regeringens sida följer vi utvecklingen väldigt noga för att säkerställa att vi har en väl fungerande posttjänst av god kvalitet i hela Sverige.

Post- och telestyrelsen, PTS, är den myndighet som är utsedd av regeringen (postförordningen 2010:1049) för att meddela tillstånd för postverksamhet och att utöva tillsyn inom postområdet. Med stöd i postlagen utfärdar PTS allmänna råd för utdelning av post i och utanför tätort. Myndigheten har vidare mandat att fatta beslut om åtgärder som behövs för att lagen och tillståndsvillkoren ska följas. Den del i de allmänna

råden som gäller utdelning av post utanför tätort har inte förändrats sedan de första allmänna råden kom 2005.

PTS senaste kartläggning visar att 97 procent av samtliga hushåll och företag utanför tätort vid det tillfället hade mindre än 500 meter till postlådan. Under 2013 avser PTS att initiera en uppdatering av denna kartläggning för att få en aktuell bild och för att se om några förändringar har skett på området.

Post Nord AB:s dotterbolag Posten AB är utsedd av PTS att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten i Sverige. Varje vår rapporterar PTS till regeringen hur Posten under det gångna året har levt upp till sina åtaganden vad gäller den samhällsomfattande posttjänsten. Genom dialog med Posten, och vid behov krav på åtgärder, ser PTS till att ställa krav på att Posten genomför förbättringar när så krävs. År 2011 bedömde PTS att Posten hade fullgjort sina åtaganden på ett tillfredsställande sätt, och inom kort förväntar jag mig att få ta del av PTS bedömning av hur Posten har fullgjort sina åtaganden under 2012.

Regeringen är ytterst angelägen om att vi har en postservice av god kvalitet med hög tillgänglighet i hela landet. År 2010 fattade riksdagen beslut om en långtgående postlag som tydligt föreskriver vilka lagar och regler som gäller. De tillståndskrav som Posten har att förhålla sig till är också mycket tydliga, och regeringen har i bolagsordningen för koncernen Post Nord tydliggjort att bolagets verksamhet ska vara att tillhandahålla rikstäckande postverksamhet i Sverige. Jag ser för närvarande inga skäl att vidta ytterligare åtgärder utan har fullt förtroende för PTS tillsyn på postområdet.

Anf. 9 GUNILLA SVANTORP (S):

Fru talman! Tack, statsrådet, för svaret! Jag började med att lämna in en skriftlig fråga på precis samma tema som interpellationen: Hur långt är det egentligen rimligt att man har till sin egen postlåda? Jag fick då ett svar, precis som i dag, som jag inte är nöjd med, och därför tycker jag att vi ska diskutera detta lite till.

I det svar som statsrådet precis läste upp kan vi notera att riksdagen i den nya postlagen från 2010 har fastslagit att kraven på den samhällsomfattande posttjänsten ska bibehållas på samma nivå som tidigare. Det är jättebra. Det är också bra att man under 2013 tänker kontrollera hur många det faktiskt är som har ett rimligt avstånd till sin postlåda, men det hjälper ju inte när vi varje dag nås av larmrapporter som säger att brevlådor försvinner och människor får väldigt lång väg till sin postlåda. Vi pratar om mil fram och tillbaka till sin postlåda. Senast kunde vi i någon av de stora rikstidningarna läsa om skräckexempel från Jämtland.

Det säger sig självt att de dubbla uppdrag som Posten har, dels att utföra en samhällstjänst, dels att vara lönsam, ibland inte går ihop. Det kommer alltid att finnas människor som bor för långt bort från centrum, på samma sätt som det alltid kommer att finnas människor som har sådana sjukdomar som inte på något vis kan behandlas på ett kostnadseffektivt sätt men som ändå måste behandlas, annars dör patienten.

I fallet med hur långt man egentligen kan ha till sin postlåda tog jag ett verkligt exempel. Det var en man boende i min egen hemkommun Årjäng som ringde till mig. Helt plötsligt fick han en dag ett besked om att han skulle få fem kilometer enkel väg till sin postlåda – en mil fram

Prot. 2012/13:51
15 januari

Svar på
interpellationer

och tillbaka för att hämta sin post och den dagliga tidningen. Han ringde och frågade vad jag tyckte. Ska det vara så här?

Jag menade att det var helt orimligt. Det sade jag också till honom. Jag förstår att statsrådet inte kan diskutera enskilda medborgare, men man kan ju se den person som har ringt till mig som ett typexempel. Det finns hur många som helst som han runt om i landet, sådana som bor en bit från tätorten men som ändå faktiskt bor på rimligt avstånd från en tätort.

Den här mannen och andra som är i hans situation får reda på att reglerna är som de är och att Posten inte behöver köra ut post åt någon, utan man får ta sig till en uppsamlingsplats lite längre bort. Den dag han där emot fyller 80 år har Posten återigen ansvar för att se till att han får sin post hem till fastigheten. Nu är just den man som ringde bara 73 år, så han har några år kvar innan han kan räkna med att få tillbaka sin dagstidning och sin övriga post.

Fru talman! Jag tycker att det är ett helt orimligt beslut. Vi talar inte om personer som bor på bergstoppar eller otillgängliga öar. Vi talar om personer som bor på en helt normal landsbygd, den landsbygd som statsrådet och hennes parti i vanliga fall säger sig värna jättemycket.

Jag läste statsrådets blogg från den 24 september 2011. Då skrev hon så här: "Om det finns något som är glasklart från stämdebatten igår så är det att det är Centerpartiet som har idéerna, lusten och engagemanget för hela landet. Vi tror på utveckling, vi ser möjligheterna och vi vill ta ansvar. Med vårt nya förnyelseprogram för hållbar tillväxt i hela landet tar vi, tillsammans i hela den samlade centerrörelsen, ledningen för att skapa en verkligt hållbar tillväxt i hela landet."

Fru talman! Då vill jag fråga: Hur tänker sig statsrådet att detta ska bli möjligt när människor får flera mil till sin postlåda?

Anf. 10 MARIE NORDÉN (S):

Fru talman! Jag kände också anledning att gå in i den här debatten. Jag tycker att det är en väldigt bra interpellation som har ställts. Den är väldigt viktig. Gunnar Sandberg lyfte fram frågan om just situationen i västra Jämtland med ministern tidigare.

Trots ministrerns försäkran om att det inte ska ske några försämringar kommer det neddragningsförslag från just Posten. Det är en stor oro bland de människor som nu har fått det första beskedet. Vad ska hända? Ska man kunna bo kvar? Ska jag kunna driva mitt företag vidare?

En kvinna som har drivit frågan starkt är Elsie i Sandviken som ligger i norra Kall i västra Jämtland. Det är långt bort och långt ut. Där driver hon sedan 30 år tillbaka en jakt- och fiskecamp väldigt framgångsrikt, men hon saknar bil. Hon saknar mobiltäckning – någonting som vi har debatterat många gånger, känns det som. Vi vet att det fortfarande är undermåligt för väldigt många. Hon får posten på måndagar och torsdagar i samma transport som matvarorna kommer. Posten är naturligtvis hennes livlina.

Det är inte så att de människor som har fått ett förhandsbesked från Posten om att postlådor ska samlas så att de kommer att få flera mil till platsen där de kan hämta sin post i dag har samma service som vi som bor i tätort. De har redan i dag en sämre nivå. Måndag och torsdag, hur många skulle acceptera det i tätbefolkade områden? Men de är nöjda och

glada för att det fungerar. Trots försäkran får de ändå besked om att det kommer att ske försämringar.

Det är bra och jag är glad för att lagstiftningen finns, som trädde i kraft 2010. Det får inte bli som det var tidigare, då man helt plötsligt saknade sin post. Den försvann helt enkelt. Helt plötsligt låg posten på postkontoret utan att man hade blivit informerad.

Orsaken till debatten är att vi tror på att hela landet ska leva. Man ska kunna bo och driva företag i hela landet. Det är därför postfrågan är så otroligt viktig. Därför duger det inte att bara följa utvecklingen när vi får besked om hur Posten agerar.

Vad händer om Posten gör som de har tänkt och tycker att servicen är på en rimlig nivå utifrån det uppdrag de har fått från Post- och telestyrelsen? Då kommer människor att drabbas under tiden. Jag tycker att myndigheten ska agera kraftfullare när det kommer besked om att det är på väg att ske försämringar, att Posten inte beter sig som Posten har blivit tillsagd att göra. De har fått direktiv, och de har ett uppdrag från Post- och telestyrelsen. Då finns det anledning att inte vänta, utan Post- och telestyrelsen kan vara mer aktiv, agera och ifrågasätta vilka försämringar Posten håller på att genomföra. Är det rimligt utifrån det uppdrag Posten har?

Posten ska göra en vinst, och Posten vill inte ha uppdraget. De har överklagat sitt uppdrag vid två tillfällen och förlorat så högt upp som i kammarrätten. De kommer naturligtvis att göra vad de kan för att krympa uppdraget och säga att de fullgör uppdraget enligt vad som är sagt att det ska vara.

Jag önskar att ministern agerar mer kraftfullt, snabbt följer upp vilka försämringar Posten är på väg att genomföra, om de är acceptabla, utifrån vad regeringen har sagt om att hela landet ska leva och att människor ska kunna bo och driva företag här.

Anf. 11 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Det stämmer att Centerpartiet har en tydlig politik och tydliga ambitioner för att det ska vara möjligt att bo, leva, driva företag och utvecklas i hela landet. Det är därför som vi har prioriterat 1 miljard för bredbandsutbyggnad. Det var därför vi drev fram den nya postlagen. Där framgår det tydligt att kvaliteten på postservicen i landet utanför tätorterna inte ska sjunka utan ligga kvar på samma nivå. Jag är stolt över att det finns en samlad rörelse bakom detta, och det ger kraft för arbetet i regeringen.

En väl fungerande postservice betyder oerhört mycket för alla dem som bor och driver företag i hela Sverige. Det är helt självklart för mig och regeringen att det ska finnas en bra postservice i hela landet. Tillammans med en bra digital infrastruktur är postservicen en viktig del för att både företag och enskilda ska kunna verka och leva även i landets glesa delar.

Vi har höga krav i Sverige på den samhällsomfattande posttjänsten. För mig och regeringen är det otroligt viktigt att vi inte sänker kraven. Det är därför som vi i den nya postlagen som trädde i kraft 2010 slår fast att kraven ligger kvar på samma höga nivå som tidigare.

Prot. 2012/13:51
15 januari

Svar på
interpellationer

Vi följer förstås noga utvecklingen och bevakar att posttjänsterna motsvarar samhällets behov och att det finns en väl fungerande posttjänst tillgänglig för alla.

Samtidigt är det viktigt att vi ser på fakta och inte bara på enskilda bilder från verkligheten. Den senaste nationella kartläggningen som PTS har genomfört visar att det absoluta flertalet hushåll och företag har nära, mindre än 500 meter, till sin postlåda. Det var då färre än 1 procent som hade längre än 1 000 meter. Sverige står vid en internationell jämförelse med andra länder ut som ett lyckosamt land när det gäller förmågan att klara av att leverera en postservice med hög kvalitet.

Jag välkomnar att PTS tänker uppdatera sin kartläggning så att vi kan få en helhetsbild, så att vi kan sätta in de mer ögonblicksartade bilderna som Gunilla Svantorp har beskrivit och som har framkommit i den här debatten i sitt sammanhang.

Hur ser helhetsbilden ut? Har det skett några större förändringar sedan den senaste nationella kartläggningen? Om den nya kartläggningen skulle visa att kvaliteten på den samhällsomfattande posttjänsten har sjunkit på ett sådant sätt att Posten inte lever upp till villkoren har PTS makt, möjlighet, skyldighet och verktygen att agera.

Det är PTS som utifrån postlagen utformar de allmänna råden för utdelning av post utanför tätort. De beskriver väl hur utdelningen bör ske. Om en postoperatör som har tillstånd att bedriva postverksamhet i Sverige följer principen i de allmänna råden bedömer PTS att operatörerna har fullgjort sina skyldigheter enligt postlagen. Om PTS kommer fram till att en postoperatör inte har följt de allmänna råden har PTS mandat att fatta beslut om åtgärder som behövs så att lagen om tillståndsvillkoren följs.

Att jag i det här skedet som minister skulle gå in och rucka på den ordning som riksdagen har slagit fast för hur tillsynen av området ska skötas vore i direkt strid mot hur riksdagen har beslutat att det ska hantearas. Jag följer utvecklingen noga och ser fram emot att PTS i år kommer att göra en uppdaterad kartläggning så att vi alla kan få en gemensam uppdaterad bild.

Anf. 12 GUNILLA SVANTORP (S):

Fru talman! Vi är alla intresserade av bilden av hur det egentligen ser ut. Den bilden kan inte bara vara sådan som den beskrevs i svaret, nämligen att 97 procent ändå får sin post inom rimlig tid. Den bilden måste också visa hur det ser ut för de 3 procent som i dag inte får sin post inom rimlig tid. Bor de så otillgängligt till? Bor de vid en väg där det inte går att vända? Det är fråga om allt sådant som det står i Post- och telestyrelsens riktlinjer att brevbäraren ska kunna göra. Tycker statsrådet att det är rimligt att två personer som bor vid en mindre väg där det går att vända inte ska få sin post utan att de ska åka till en uppsamlingsplats? Jag tycker inte det.

Jag har läst vad statsrådet och Centerpartiet tycker, och då återkommer hela tiden formuleringarna om att hela landet ska leva. I ett protokoll från ett möte som statsrådet höll 2010 framgår det att statsrådet sade att för det fjärde måste alla män och kvinnor ha rätt till grundläggande service oavsett var de bor i landet. Vidare framgår det att statsrådet menar att framgångssagan Sverige framöver kommer att alltmer handla om att

ge både staden och landet de bästa möjliga förutsättningarna utifrån sina unika värden och egna förutsättningar.

Jag håller med om det. Det är bra. Men det kan inte bara vara fråga om ord, utan det måste också följas av handling. Då kan man inte nöja sig med en beskrivning som säger att 3 procent av kunderna inte får posten levererad inom rimlig tid, men man vet inte hur de 3 procenten ser ut. Det vet i alla fall inte jag. Det går inte att hitta någonstans i beskrivningen. Det är bara en siffra i statistiken. Det duger inte.

Jag blir bekymrad när ett parti som Centerpartiet, som statsrådet ändå företräder, som säger sig värna både stad och land, faktiskt gör något helt annat. Man pratar gott men gör något helt annat. I dag är det viktigare med konkurrensen och att Posten gör en vinst än att se till att människor får sin post levererad inom rimlig tid. Så måste det vara, annars skulle man inte tillåta sådana händelser. Den man jag tog upp som exempel – och det finns många sådana människor runt om i Sverige – bor på rimligt avstånd. Han bor vid en väg där det går att vända. Det finns ingen anledning att inte åka in på en sådan väg – om det inte är fråga om att det kostar för mycket.

Det vi ser hända inom Posten ser vi hända med andra kommunala bolag eller myndighetsbolag som har de dubbla uppdragen. Vi ser det hända inom de kommunala bostadsbolagen. De har uppdraget att vara konkurrenskraftiga. Det är fråga om ett annat område, men det handlar om precis samma sak som med Posten. Det går inte ihop med uppdraget att också bygga hyresrätter.

Jag upprepar att för det parti som statsrådet representerar, som gör anspråk på att vara ett parti för hela landet, duger det inte att säga att det är bara 3 procent av kunderna som inte får sin post. De 3 procenten är människor.

Det Anna-Karin Hatt sade nyss var märkligt, nämligen att vi inte kan se bara på enskilda bilder från verkligheten utan att vi måste se på fakta. De enskilda bilderna från verkligheten utgör människor som ringer till oss riksdagsledamöter och undrar om det verkligen ska vara så.

Ska det verkligen vara så, statsrådet?

Anf. 13 MARIE NORDÉN (S):

Fru talman! Jag kan börja där Gunilla slutade, att ministern säger att det inte är enskilda bilder från verkligheten som vi ska basera vår kunskap och våra politiska beslut på, utan det är statistik och fakta. Jag hoppas att ministern är beredd att gå ut och möta dessa människor, för det är fakta som de presenterar. Det är de som utgör underlaget för den statistik som ministern sedan ska grunda sina beslut på. Lyssnar vi inte på dem, vem ska vi då lyssna på? Jag litar mer på Elsie i Kall än på Post- och telestyrelsen.

Det är inte första gången som vi har hamnat i en diskussion där vi har presenterat situationer och verkligheter för ministern och talat om hur det ser ut och ministern har svarat: Nej, men det tror jag inte på, för Post- och telestyrelsen har gett mig en annan bild. Sedan har ministern fått komma tillbaka och säga: Jo, men de höll på att avveckla det fasta kopparnätet. Jo, men det fanns människor som inte hade någon telefon i sitt hem. Post- och telestyrelsen hade fel.

Prot. 2012/13:51
15 januari

Svar på
interpellationer

Jag tycker att det är dags att börja lyssna på de 3 procent, eller 1 procent som ministern hänvisar till, de människor som lever under helt andra förutsättningar än vi som bor i tätort. Vi förväntar oss att de ska bo där, och kunna bo där, för vi tycker att de bedriver viktig verksamhet. Vi tycker att människor som har levt ute i landet hela sitt liv inte ska behöva tvångsförflyttas därför att servicen inte fungerar.

Det här hänger ihop. Servicen och infrastrukturen i gles- och landsbygd är inte som vi tycker att den borde vara. Den haltar kraftigt. Vi vet att mobiltäckningen blir sämre. Vi vet att bredbandsutbyggnaden haltar. Vi vet att postservicen försämrats successivt. Den kommer att göra det därför att det är färre som bor där, och de riktlinjer som finns kommer att innebära att man har möjlighet att göra försämringar. Det är två hushåll per enkelt körd kilometer enligt riktlinjerna.

Jag undrar: Är ministern beredd att se över den delen så att människor som bor ute i glesbygd i dag, trots att de blir färre, har möjlighet att få en fungerande postservice?

Anf. 14 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Jag vet inte riktigt hur jag ska hantera påståenden eller insinuationer om att jag inte skulle lyssna på dem som finns i de här delarna av landet. Jag är född och uppvuxen i svensk landsbygd. Jag har hela min familj och hela min släkt på svensk landsbygd. Jag vet mer än de flesta vad det innebär att leva där.

Jag lyssnar nog på dem som beskriver också för mig vilka utmaningar de möter när Telia genomför teknikskifte eller när Posten tvingas göra rationaliseringar.

Samtidigt måste den som är riksdagsledamot, eller för den delen är minister i en regering, be att få en helhetsbild. Helhetsbilden sätts samman av många enskilda delar, men helhetsbilden är viktig för att vi ska fatta rimliga och riktiga beslut. Skulle det visa sig när PTS nu gör uppdateringen av helhetsbilden att det har skett kraftiga försämringar är det klart att vi måste agera, men vi behöver ha den samlade bilden först. Det är väldigt viktigt att se att PTS har makt, muskler och redskap att gå in och kräva förändringar av Posten om Posten inte lever upp till sina tillståndskrav.

Det är otroligt viktigt att vi som medborgare kan vara trygga i förvisningen om att kraven på servicenivå när det gäller Posten är väldigt höga. Samtidigt måste vi komma ihåg att vi lever i ett samhälle som är i stark förändring. Demografiska förändringar och flyttmönster gör att samhällen, precis som Marie Nordén är inne på, som tidigare hade ett gott underlag för samhällsservice i dag kan ha ett mycket svagare underlag för det. Det måste ges utrymme för att göra förändringar och hitta andra sätt att arbeta.

Posten ska både tillhandahålla en posttjänst som har väldigt hög servicegrad och som bolag bedriva en lönsam verksamhet. För att Posten ska kunna nå båda dessa mål måste bolaget ha möjlighet att ibland göra förändringar i verksamheten. Men de förändringarna får aldrig äventyra kvaliteten i postverksamheten, utan villkoren för den samhällsomfattande posttjänsten ska självklart uppfyllas.

Det är lite olyckligt att Gunilla Svantorp blandar äpplen och päron. Hon sade att 3 procent av medborgarna i Sverige inte får posten som de ska. Det finns ingen sådan siffra i någon mätning.

Tittar man på de mätningar som PTS gör ser man att vi har 4,6 miljoner hushåll i Sverige. För knappt tusen av de hushållen medges i dag undantag från femdagarsutdelningen av post, på grund av långa avstånd eller svårtillgänglighet. Det är oftast människor som bor i glesa områden i Norrlands inland eller i skärgårdarna. Tusen av 4,6 miljoner är mindre än 0,2 promille. Det är den grupp som är undantagen från femdagarsutdelning. Regeringen har varit väldigt tydlig med att den gruppen är liten och att den inte ska få växa.

Staten har en viktig roll i att säkerställa att medborgarna har en bra samhällsservice. Samtidigt är det viktigt att se att verksamhet måste få möjlighet och utrymme att förändras. Men det får inte ske på bekostnad av service eller kvalitet. Just därför bevakar PTS, på regeringens uppdrag, denna utveckling noga och återrapporterar regelbundet till regeringen. Inom kort kommer PTS att redovisa för regeringen hur man anser att Posten har levt upp till de krav och de villkor som de har att leva upp till, inklusive den samhällsomfattande posttjänsten under 2012.

Anf. 15 GUNILLA SVANTORP (S):

Fru talman! I svaret från statsrådet står det så här: "PTS senaste kartläggning visar att 97 procent av samtliga hushåll och företag utanför tätort vid det tillfället hade mindre än 500 meter till postlådan." Alltså måste 3 procent ha mer än 500 meter till postlådan. Siffran 3 procent som statsrådet säger är fel kan omöjligt vara fel. Det är 1 procent som har väldigt långt till sin brevlåda, men 1 procent av befolkningen är mycket folk. Det är inte bara enskilda öar här och där, utan det är väldigt många människor.

Det är lite raljant av en centerpartist, som företräder ett parti som säger sig värna både stad och land, att inte ta människor på allvar, även om de inte är så många. Det viktiga samhällsuppdrag som många av våra myndigheter hade under socialdemokratiskt styre i detta land, som man tryckte på som en viktig punkt i sina regleringsbrev, har Centerpartiet varit med om att ta bort för att i stället se till att konkurrenskraften är det viktiga och att göra vinst är det absolut viktigaste. Jag tycker att det är bedrövligt att människor inte längre ska kunna bo på landet utan måste flytta därifrån därför att de inte ens kan få sin dagliga tidning och sin dagliga post.

Jag skulle vilja att statsrådet avslutningsvis utvecklar detta: Vad betyder egentligen Hela landet ska leva för statsrådet?

Anf. 16 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Att det står i mitt svar att 3 procent av hushållen utanför tätort i Sverige har mer än 500 meter till sin postlåda är ingen grund för Gunilla Svantorps påstående att 3 procent inte får sin post som de ska. Det är helt inom riktlinjerna, helt inom de allmänna råd som PTS har satt upp. Jag tycker att det är bra om vi kan hålla oss till det så att det går att föra en vettig diskussion, för det här är en väldigt viktig fråga.

Jag utgår ifrån att Posten följer de allmänna råd som PTS har satt upp och står bakom. De råden säger att försändelse till postmottagare som bor

mindre än 200 meter in på en sidoväg från brevbärandens huvudväg ska kunna läggas i en lådsamling vid huvudvägen. Finns det minst två postmottagare som är bosatta eller verksamma per kilometer sidoväg bör utdelning också ske längs sidovägen.

Det här är råd som har gällt sedan 2005, alltså från den tid då det var Gunilla Svantorps parti, Socialdemokraterna, som innehade regeringsmakten. Om det nu är så att de här allmänna råden inte är tillräckliga kan man fråga sig varför Socialdemokraterna inte gjorde någonting åt det när de hade chansen.

Om det nu är så att Socialdemokraterna vill lova en bättre service än den långtgående service som vi ställer krav på i lagstiftningen, som visar att Sverige ligger väldigt långt fram och i topp också i en internationell jämförelse, undrar jag: Varför ser man inga sådana tecken i er budgetmotion? Såvitt jag kan bedöma finns det inte en krona anslagen i ytterligare satsningar till det i Socialdemokraternas budgetmotion.

Det är väldigt tydligt: Vill man höja servicenivån utöver den höga servicenivå som vi redan ställer krav på är inte det gratis. Ska man kunna göra det och ställa i utsikt till medborgarna att vi kan göra det måste man också anslå ytterligare resurser. Jag kan inte se att Socialdemokraterna har gjort det.

Överläggningen var härmed avslutad.

9 § Anmälan om interpellation

Anmälades att följande interpellation framställts

den 15 januari

2012/13:201 Halverad trafik på Arlanda
av *Bodil Ceballos* (MP)
till statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd (M)

Interpellationen redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 22 januari.

10 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmälades att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 14 januari

2012/13:227 Förslag till nya antigaylagar i Ryssland
av andre vice talman *Ulf Holm* (MP)
till utrikesminister Carl Bildt (M)

2012/13:214 Statligt stöd till kommunerna för de äldres trygghet

av *Peter Persson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2012/13:217 Sveriges miljardärer och välfärdens finansiering

av *Anders Karlsson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2012/13:221 Skattefrihet för kreosot

av *Jacob Johnson* (V)

till finansminister Anders Borg (M)

2012/13:222 Momsdeklarationstidpunkt för småföretag

av *Hans Olsson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2012/13:226 3:12-reglerna

av *Anders Karlsson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

2012/13:228 Konkurrenssituationen för ideellt verkande läxhjälp-organisationer

av *Lotta Hedström* (MP)

till finansminister Anders Borg (M)

2012/13:229 Lönesummeregeln i 3:12

av *Anders Karlsson* (S)

till finansminister Anders Borg (M)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 22 januari.

11 § Kammaren åtskildes kl. 13.50.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

ANDERS NORIN

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 §	Avsägelser.....	1
2 §	Anmälan om kompletteringsval	1
3 §	Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen	2
4 §	Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	2
5 §	Hänvisning av ärenden till utskott	4
6 §	Förnyad bordläggning.....	5
7 §	Svar på interpellation 2012/13:171 om inmatningstariffer som klimatstöd till fattiga länder	5
	Anf. 1 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M)	5
	Anf. 2 HELENA LEANDER (MP).....	6
	Anf. 3 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M)	7
	Anf. 4 HELENA LEANDER (MP).....	8
	Anf. 5 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M)	9
	Anf. 6 HELENA LEANDER (MP).....	9
	Anf. 7 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (M)	10
8 §	Svar på interpellation 2012/13:178 om samhällsomfattande posttjänst	10
	Anf. 8 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	10
	Anf. 9 GUNILLA SVANTORP (S).....	11
	Anf. 10 MARIE NORDÉN (S)	12
	Anf. 11 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	13
	Anf. 12 GUNILLA SVANTORP (S).....	14
	Anf. 13 MARIE NORDÉN (S)	15
	Anf. 14 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	16
	Anf. 15 GUNILLA SVANTORP (S).....	17
	Anf. 16 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	17
9 §	Anmälan om interpellation	18
10 §	Anmälan om skriftliga svar på frågor	18
11 §	Kammaren åtskildes kl. 13.50.	19